HET ONTWIKKELEN VAN EEN STRATEGIE VOOR DE HUISARTS BIJ GERIATRISCHE PATI?NTEN MET ALGEMENE ACHTERUITGANG.

Haio: WALGRAEVE Toon , U.G.
Promotor: CHRISTIAENS Thierry , U.G.
Praktijkopleider: BACHMANN Christian , DE WILDE Bieke

Context: De bevolking vergrijst en de huisarts krijgt steeds meer te maken met oudere patiënten met atypische ziektesymptomen. Soms wordt een huisarts geconfronteerd met achteruitgang van de algemene toestand bij ouderen en verwijst hij zijn patiënt naar de geriatrie voor diagnose of behandeling.

Onderzoeksvraag: Dit onderzoek wil nagaan wat de onderliggende diagnoses van algemene achteruitgang bij ouderen zijn. Gaat het om nieuwe pathologie?n, of reeds gekende aandoeningen en welke indicatoren hebben hierop een invloed? Secundaire vragen zijn: wat is de reden van de verwijzing door de huisarts en wat verwacht hij van de opname?

Methode: Eerst werd de literatuur via het watervalprincipe nagekeken op relevante bronnen over opname omwille van algemene achteruitgang, vage klachten of onhoudbare thuissituatie bij ouderen. Als zoekmachines werden CEBAM, Pubmed en Web of Science gebruikt. Het onderzoeksproject werd uitgevoerd in het algemeen ziekenhuis Sint-Lucas, Gent op de afdeling geriatrie. Alle patiënten die door de huisarts rechtstreeks of via de spoedopname verwezen werden naar de dienst geriatrie omwille van algemene achteruitgang, of vage klachten werden ge?ncludeerd. Er werden een aantal patiëntrelevante indicatoren verzameld en er werd opgetekend welke hoofddiagnose aan de basis van de klachten lag. Daarnaast werden de verwijsbrieven zelf bestudeerd in verband met de reden van de verwijzing en de verwachting voor de opname.

Resultaten: Uit de literatuur blijkt dat ouderen met algemene achteruitgang een hoog risico hebben op een (acute) medische aandoening en op mortaliteit. Ook uit dit onderzoek blijkt dat bijna de helft van de patiënten een nieuwe medische aandoening heeft, waarvan infecties en maligniteiten de meest voorkomende zijn. Als bij ouderen geen nieuwe aandoening wordt gevonden, is een verslechtering van dementie de hoofdoorzaak van de achteruitgang. Van alle verwijsredenen komt ?onhoudbare thuissituatie? het meest voor en dit is bijna steeds geassocieerd met een achteruitgang van een gekende pathologie (dementie). Het hoofddoel van de verwijzing was de patiënt een opvangplaats te geven. Het andere doel van de huisartsen was diagnostische uitwerking. Dit laatste doel was sterk geassocieerd aan een nieuwe pathologie. Uiteindelijk konden een aantal voorstellen worden gegenereerd voor de eerste lijn voor het beleid bij ouderen met algemene achteruitgang.

Conclusie: Algemene achteruitgang is in de oudere populatie een veel voorkomende klacht die een hoog risico inhoudt op een onderliggende medische aandoening en mortaliteit en vaak leidt tot een hospitalisatie. Deze entiteit verdient de aandacht van de huisarts en vereist een specifieke aanpak in de thuissituatie.